

ско званіе въ Римъ, не е можалъ да ся
 умягчи къ злодѣйцыте, нито съ сълзы,
 нито съ рѣчи, нито пакъ съ пѣры да ся
 подкуни, за да ги помалко наваже, или
 прости. Той не е былъ природно слотъ,
 но отъ ревность тѣ къ правосудіето сви-
 рѣпствовалъ е противу сѣкоя неправдѣ.
 Запытанъ, защо тѣй немилостиво посту-
 па съ сѣдницыте? отговори: „Азъ нечи-
 на на Римляныте никѣкъ обидѣ, кѣто
 наказувамъ несправедныто сѣдницы; защо,
 моего намѣреніе е да очиста отъ Римъ,
 оня киръ, съ когото сѣ го тія сребро-
 любцы укаляли, и да отмѣста за человѣ-
 цыте, дето сѣ страдали отъ тѣхното ко-
 рыстолюбіе.“ Тоя е примѣръ достоянъ
 за подраженіе, защо не происходитъ отъ
 лютость и немилосердіе, но отъ правдо-
 любиво сѣрдце. Затова мой сыне, кѣто
 пріймишь послѣ смъртъ тѣ ми властъ тѣ
 наземно то владычество, често испытуйвай
 дѣлата на оня, на които щешъ да вру-
 чишь жезалатъ на правосудіето, ако ис-
 кашъ да е спокоянъ и задоволянъ наро-
 датъ, когото ти е Богъ превручилъ. Но-
 си бремето, кое то ще Богъ да ти возло-
 жи съ славѣ, и гледай да не окаляшь
 престолатъ на мудрыте, праведныте и